

GROBLJE MIRA NA BILIMA: ODRŽANA SV. MISA ZADUŠNICA ZA ŽRTVE BLEIBURGA I KRIŽNOG PUTA

Mostar, 16. svibnja 2020. (Anita Martinac / grobljemira.info) – Bleiburška tragedija zauvijek će ostati najveća rana u povijesti hrvatskog naroda. U spomen svih nevinih žrtava koje su partizanske horde mučki ubile tijekom svibnja 1945., kao i mjesecima i godinama nakon toga, današnjom sv. misom zadušnicom na Groblju Mira na Bilima, župa Goranci, koje je i samo mjesto stradanja, sjetili smo se svih nevinih bleiburških žrtava i drugih žrtava diljem svih križnih puteva kuda su ih partizanske postrojbe sprovele do stratišta i logora. Preživjeli svjedoče o tome, brojni pokajnici također svjedoče o tome, kosti svjedoče, brojni znanstveni i književni radovi svjedoče o tome, samo niječu i poriču zaslijepljeni nasljednici jugokomunizma.

Zvjerska ubojstva bez procesa suđenja, bez poštivanja bilo koje konvencije i ljudskih prava pred licem svijeta mogli su samo počiniti bezbožnici i totalitaristi koji nažalost i danas pokušavaju krojiti državu po svojim mjerilima. Naše dostojanstvo i molitva, čuvanje istine, upaljena svijeća i položen cvijet oružje je kojim ćemo braniti povijest i budućnost naroda i države.

Bez ustručavanja treba glasno reći da je na koncu Drugoga svjetskog rata počinjen jedan od najvećih zločina u povijesti čovječanstva u kojem je stradalo stotine tisuća hrvatskih vojnika svih narodnosti te njihovih obitelji i drugih civila, koje su u povlačenju zbog straha pred zločinima udruženih partizanskih postrojbi i četničkih postrojbi, bile u istim kolonama. Bio je to zločin nesagledivih razmjera, o čemu svjedoče više od 1.700 registriranih stratišta, grobišta, jama, bunkera, tenkovskih rovova preko Teznog, Kočevskog roga, Hude jame, Maceljske šume pa i ovdje u Hercegovini: u vojarni Sjeverni logor, na vododerini na Radimlji kod Stoca, u zapaljenim stogovima sijena u Pribilovcima, u rovu pred crkvom u Čapljini, na kanjonu Bišina kod Nevesinja i još brojnih mjesta u kojima još uvijek nedostojanstveno leže kosti naših najmilijih. Posipali su ih sumporom i palili, bacali u jame, bunare i rijeke, ali mučenička krv i polomljene kosti, djevojačke pletenice i probušene lubanje govore o istini koju uporno totalitarni komunistički režim i njegova zaostavština žele sakriti misleći da će tako njihove i ruke njihovih očeva ostati čiste.

»Na čas se izdvojimo iz surove medijske stvarnosti, grozote, hajke i mržnje iskazane proteklih dana na živuće i pokojne, poginule, nestale, ubijene i stradale, a s njima i na pripadnike svih drugih naroda koji su bili sudionici Križnoga puta«, rekao je don Ljubo Planinić koji je predvodio današnju sv. misu zadušnicu. Naglasio je kako »danas ne ćemo govoriti onima koji ne znaju i ne žele naučiti što se dogodilo 15. svibnja 1945. Svi bi trebali poći na povijesnu edukaciju... Danas ne govorimo onima koji preko portala, novina, medija dižu hajku protiv Hrvata i katolika u BiH... Danas ne govorimo dvojici slučajnih članova predsjedništva BiH od kojih je nered i počeo. Bilo bi im dobro da pođu u školu kulture i obrazovanja, a ne fundamentalizma i ekstremizma... Ne ću im govoriti, jer ne će razumjeti, ne ću ništa govoriti onima koji su kratka pogleda i kratke pameti, a umislili si da vide preko Trebevića i Igmana, ne ću govoriti ništa onima koji su ogrezli u neistini... Danas ću govoriti onima koje su u životu lomile patnje i nezgode, onima koji se hrvu s brigama i nevoljama. Govorit ću onima koje je život vodio križnim putem, pa su doživjeli i proživjeli na stotine životnih Velikih petaka. Jučerašnju i današnju

obljetnicu Križnog puta hrvatskog naroda razumjet će svi oni koji trpe nepravdu. Današnju obljetnicu razumjet će svi roditelji koji rađaju i odgajaju svoju djecu, a vječno strepe tko će ih pozvati u neki suludi rat. Današnju obljetnicu razumjet će svi oni kojima je život blagoslovljen, svet, miran spokojan. Braćo i sestre. Ne mogu dignuti brige, ni odstraniti terete koje vam je život nametnuo na pleća. Ne mogu ukloniti sve nevolje s kojima se susrećete. Ali mogu vam reći Isusove riječi koje su u stanju i brige umanjiti, i rane zaliječiti, i otrti suze, i razveseliti srca, i dati snagu. "O, svi vi koji ste izmoreni i opterećeni dođite k meni i ja ću vas odmoriti" (Mt 11, 28). I ostaje na kraju pitanje: Kako iskazati poštovanje prema poginulim braniteljima i civilima, ne samo u Drugom svjetskom ratu i na Križnom putu, nego svim stradalima u tursko-osmanlijskoj višestoljetnoj diktaturi, Prvom svjetskom ratu, poraću Drugog svjetskog rata, poginulim i stradalim braniteljima Obrambeno-domovinskog rata? Evo kako: sv. misom u svakoj crkvi i oltarištu, gdje se sakupljaju i mole Hrvati katolici; pa tako i u sarajevskoj katedrali, u Zagrebu na Mirogoju, na bleiburškom polju, ovdje na Bilima, na Radimlji i u svakoj župnoj crkvi u BiH i Hrvatskoj.«

Uz don Ljubu Planinića, koji je predvodio sv. misno slavlje, sumisio je i fra Miljenko Stojić u ulozi domaćina kao povjerenik Komisije HBK i BK BiH za hrvatski žrtvoslov u hercegovačkim biskupijama. Sumisila je i nekolicina svećenika Hercegovačke Franjevačke provincije koji se ovom prigodom prisjećaju i svih mučkih ubijenih svećenika tijekom i na koncu Drugoga svjetskog rata. Organizatori dostojanstvene komemoracije su Odjel za Drugi svjetski rat i poraće HNS-a, Udruga Mir International i Središte HSK za istraživanje posljedica totalitarizama u BiH.

Nakon sv. mise zadušnice članovi udruge Bleiburški vod položili su vijenac, a predstavnici Povjerenstava za popis žrtava zajedno su upalili svijeće uz spomen križeve na Groblju Mira na Bilima, kao i ispred spomenika poginulih hrvatskim braniteljima pred Hrvatskim domom hercega Stjepana Kosače.

